

- pārkāpjot 1. panta 1. un 2. punktu, 2. pantu, 3. panta 1. punktu, 5., 6., 8. pantu, 10. panta 1. punktu, 11. un 15. pantu Padomes 1997. gada 6. oktobra Regulā (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalsts (OV L 288, 1. lpp.), ar apstrīdēto regulu tiek pamatoti kompensāciju maksājumi subsidijām, atsakoties atzīt sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos;
- pārkāpjot Regulas Nr. 384/96 2. panta 10. punkta noteikumus, ar apstrīdēto regulu netiek koriģēta pierādīta atšķirība, kas ietekmē cenu salīdzināšanu;
- pārkāpjot EKL 253. panta noteikumus, ar apstrīdēto regulu nav pamatots apstiprinājums noraidījumam par sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos;
- šie secinājumi izriet no procedūras, kurā pārkāptas prasītāju pamattiesības uz aizstāvību, tādējādi tām faktiski kavējot apstrīdēt secinājumus, kuri ir būtiski tiesību noteikšanai, kā arī izmeklēšanas rezultātus;
- piespriet Padomei atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas savas prasības atcelt apstrīdēto regulu pamatā min šādus pamatus un argumentus.

Pirmajā pamatā ir ietverts iebildums saistībā ar Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta noteikumu pārkāpumu, jo lēmums par sabiedrības statusa, kas darbojas tirgus ekonomikā (turpmāk tekstā — "TES"), atzīšanu ir ticis paziņots pēc šajos noteikumos paredzētā triju mēnešu termiņa beigām un tikai pēc tam, kad Komisija rīcībā bija visa vajadzīgā informācija, lai noteiktu prasītāju dempinga starpību.

Ar savu otro pamatu tiek norādīts, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpti Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma noteikumi, jo ar to tiek noraidīts prasītāju lūgums atzīt TES, lai arī tās ir pierādījušas, ka to komerciāla rakstura lēmumi ir tikuši pieņemti, ievērojot tikai un vienīgi signālus tirgū bez valsts iejaukšanās. Tās apstiprina, ka apstrīdētajā regulā nav nekādu elementu, kuri norādītu uz valsts iesaistīšanos pirms izmeklēšanas, tas laikā vai pēc izmeklēšanas. Tās arī norāda trešajā pamatā, ka ar apstrīdēto regulu ir tikuši pārkāpti Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta noteikumi, jo ar to tiek noraidīts to lūgums atzīt TES pēc tam, kad prasītājas bija izpildījušas pierādīšanas pienākumu un pierādījušas, ka galveno ražošanā nepieciešamo resursu izmaksas atbilst tirgus vērtībai.

Ceturtajā pamatā prasītājas apstiprina, ka šī gadījuma apstākļi nav tikuši izvērtēti rūpīgi un objektīvi. Precīzāk, secinājums, saskaņā ar kuru izejmateriālu cenas Ķīnā esot sagrozītas subsidiju dēļ, ar ko tiek pamatots pieņēmums, ka prasītājas savas ražošanai nepieciešamās izejvielas nav iegādājušās par tirgus

vērtībai atbilstošu cenu, ir balstīts uz nepietiekamu informāciju, un Komisija neesot pienācīgi izvērtējusi pierādījumus par tērauda jomu.

Ar savu piekto pamatu prasītājas uzsver, ka ar apstrīdēto regulu ir tikuši pārkāpti vispārējie Kopienas tiesību principi, it īpaši labas pārvaldības princips, kas arī ietverts Eiropas Savienības pamattiesību hartas 41. pantā, jo tām esot uzlikta nesaprātīga pierādīšanas nasta, lai pierādītu, ka noteicošie esot tirgus ekonomikas apstākļi, kā tas paredzēts Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā.

Sestajā pamatā ir norādīts iebildums saistībā ar to, ka ar apstrīdēto regulu ir tikusi pārkāpta Regula Nr. 2026/97, jo tajā ir minēta atteikšanās atzīt TES antidempinga izmeklēšanas procedūras ietvaros, lai pieņemtu lēmumu subsidiju izlīdzinošiem pasākumiem, kurus var pieņemt tikai pēc pirmajā minētajā regulā minētās izmeklēšanas procedūras beigām.

Astotais pamats ir par to, ka atteikumam, kas pamatots ar faktu, ka ir tikusi sagrozīta izejmateriālu cena, saistībā ar lūgumu koriģēt normālo vērtību trūkst tiesiskā pamata, jo tas ir pretēji Kopienas iestādes pamatojumam, lai noraidītu prasītāju lūgumu, kas izteikts, piemērojot Regulas Nr. 384/96 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu.

Ar savu devīto pamatu prasītājas apstiprina, ka galīgajos secinājumos, kuros ieteikts pieņemt galīgus pasākumus, Komisija ir tikai pārformulējusi un atkārtojusi to pašu argumentu, kas minēts secinājumos par TES, neizvērtējot iesniegtos pierādījumus un nepamatojot noraidījumu. Prasītājas arī norāda, ka apstrīdētajā regulā nav pamatots apstiprinājums par viņu iesniegto pierādījumu noraidīšanu.

Visbeidzot attiecībā uz pēdējo pamatu prasītājas min, ka ir tikušas pārkāptas to tiesības uz aizstāvību, jo prasītājam nav bijusi pieeja būtiskai informācijai saistībā ar normālās vērtības noteikšanu un antidempinga starpību.

Prasība, kas celta 2009. gada 24. aprīlī — GEM-YEAR un JINN-WELL AUTO-PARTS (Zhejiang)/Padome

(lieta T-172/09)

(2009/C 153/90)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: GEM-YEAR INDUSTRY Co. Ltd un JINN-WELL AUTO-PARTS (Zhejiang) Co. Ltd (pārstāvji — K. Adamantopoulos un Y. Melin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Padomes 2009. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, ciktāl
- pārkāpjot Regulas (EK) Nr. 384/96 (turpmāk tekstā — "Pamatregula") 5. panta 1. un 4. punktu, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, secinādama, ka sūdzību iesniegušajiem Kopienų ražotājiem ir bijušas īpašas tiesības celt prasību;
- ar to ir pārkāpts Pamatregulas 1. panta 1., 2. un 4. punkts, 2. panta 8. punkts, kā arī 5. panta 2. un 10. punkts, dažādiem produktiem ieviešot antidempinga nodevas;
- ar to ir pārkāpts Pamatregulas 3. panta 3. un 4. punkts, jo tajā tiek norādīts, ka Kopienų industrijā tiek ciesti materiāli zaudējumi, tādējādi pieļaujot acīmredzamu kļūdu katra konkrētā gadījuma faktisko apstākļu vērtējumā;
- tajā, pārkāpjot Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma otro daļu, netiek norādīts pamatojums, noraidot ražotāju eksportētāju Ķīnā iesniegtos lūgumus atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu;
- ar to ir ticis pārkāpts Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts, interpretējot PTO nolīguma un Protokla par Ķīnas pievienošanos PTO 15. punktu, jo ir ticis noraidīts savienotājelementu industrijas ražotāju lūgums atzīt sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, to pamatojot ar spēkā esošo situāciju citā industrijas nozarē;
- tās secinājumi ir pamatoti ar nepilnīgu informāciju, neievērojot pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt katra konkrētā gadījuma apstākļus, kā tas noteikts Kopienų tiesībās attiecībā uz administratīvo procedūru;
- ar to ir pārkāpts Antisubsīdiju pamatregulas 1. panta 1. un 2. punkts, 2. pants, 3. panta 1. punkts, 5. pants, 6. pants, 8. pants, 10. panta 1. punkts, 11. un 15. pants, jo tajā tiek izmantots noraidījums atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, lai kompensētu subsīdijas;
- piespriet Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītājas lūdz atcelt Padomes 2009. gada 26. janvāra Regulu Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga

maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam⁽¹⁾, izvirzot šādus pamatus.

Prasītājas norāda, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktisko apstākļu novērtējumā, secinot, ka sūdzības iesniedzējam esot bijusi interese celt prasību saskaņā ar Pamatregulas⁽²⁾ 5. panta 1. un 4. punktu, jo tai vajadzēja ņemt vērā kļūdaino statistiku, ko tā izmantoja kopējās Kopienų produkcijas aprēķināšanai un tai vajadzēja šos skaitļus attiecīgi izlabot. Tāpat prasītājas norāda, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Pamatregulas 1. panta 1., 2. un 4. punkts, 2. panta 8. punkts, 5. panta 2. un 10. punkts, dažādiem produktiem ieviešot antidempinga nodevu, lai arī ar antidempingu saistīta izmeklēšana var attiekties tikai uz vienu produktu. Tālāk prasītājas min, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu šī gadījuma faktisko apstākļu vērtējumā un esot pārkāpusi Pamatregulas 3. panta 3. un 4. punktu, jo apstrīdētās regulas 161. apsvērumā tā esot secinājusi, ka Kopienų industrija ir cietusi materiālos zaudējumus, kaut arī šis secinājums ir balstīts tikai uz negatīvu kaitējuma norādi, vienu pretrunīgu secinājumu un vairākiem spekulatīviem vērtējumiem.

Prasītājas arī norāda, ka ar apstrīdēto regulu esot pārkāpts 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma otrā daļa, jo tajā ir noraidīti prasītāju, kas ir ražotāji eksportētāji Ķīnā, iesniegtie lūgumi atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, jo to galveno ražošanai nepieciešamo izejvielu izmaksas neatbilstot nesagrozītām starptautiskā tirgus cenām, lai arī ar šo pantu sabiedrībām, kuras lūdz atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, ir tikai izvirzīta prasība pierādīt, ka tās savas ražošanai nepieciešamās izejvielas pērk par tirgus cenām.

Prasītājas arī uzsver, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts, kas interpretēts saskaņā ar PTO nolīgumu un Protokola par Ķīnas pievienošanos PTO 15. punktu, jo tajā ir noraidīts savienotājelementu industrijas ražotāju lūgums atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, to pamatojot ar spēkā esošo situāciju citā industrijas nozarē. Turklāt prasītājas norāda, ka apstrīdētās regulas secinājumi ir pamatoti ar nepietiekamu informāciju, neievērojot pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt katra konkrētā gadījuma apstākļus, kā tas noteikts Kopienų tiesībās attiecībā uz administratīvajām procedūrām.

Visbeidzot prasītājas min, ka ar apstrīdēto regulu esot pārkāpts Antisubsīdiju pamatregulas⁽³⁾ 1. panta 1. un 2. punkts, kā arī 2. pants un 3. panta 1. punkts, jo tajā neesot noteikts, vai saistībā ar antidempingu veiktās izmeklēšanas laikā konstatētās subsīdijas bija subsīdijas, kas definētas šajos pantos, citiem vārdiem, vai ir bijušas finansiālas iemaksas, ka tās ir bijušas īpašas, ka ar tām ir gūtas priekšrocības un ka tās tādējādi ir radījušas kaitējumu Kopienų industrijai. Līdzīgi prasītāju skatījumā Komisija nekad nav vērtējusi kaitējumu atbilstoši Antisubsīdiju pamatregulas 8. pantam, ne arī aprēķinājusi priekšrocības saņēmējiem, kā tas izriet no minētās regulas 5. un 6. pantā minētajām prasībām. Tāpat prasītājas uzsver, ka Komisija neesot sekojusi 10. panta 1. punktā un 11. pantā paredzētajām procedūrām un ka tā, pamatojoties uz faktiem, nav pierādījusi kompensējošu

subsīdiju esamību un no tā izrietošo kaitējumu, kā tas prasīts Antisubsīdiju pamatregulas 15. pantā, izmantodama lūguma atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, noraidījumu subsīdiju kompensēšanai.

⁽¹⁾ OV L 29. 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.), ko groza Padomes Regula (EK) Nr. 2117/2005 (OV L 340, 17. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1997. gada 6. oktobra Regula (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsīdētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 288, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 27. aprīlī — Complejo Agrícola/Komisija

(lieta T-174/09)

(2009/C 153/91)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Complejo Agrícola, SA*, Madride (Spānija) (pārstāvji — *A. Menéndez Menéndez*, advokāts, un *G. Yanguas Montero*, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu;

— daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 12. decembra Lēmuma 2009/95/EK ⁽¹⁾ 1. pantu saistībā ar 1. pielikumu attiecībā uz “*Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz*” (kods ES 6120015) noteikšanu par Kopienas nozīmes teritoriju (turpmāk tekstā — “KNT *Acebuchales*”) un pilnībā atjaunot *COMPLEJO AGRÍCOLA* īpašumtiesību īstenošanu attiecībā uz to lauku saimniecības daļu, kas neatbilst ekoloģiskās vērtības prasībām, lai to varētu atzīt par Kopienas nozīmes teritoriju (turpmāk tekstā — “KNT”);

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šajā tiesvedībā apstrīdēto lēmumu apstiprināts otrais atjauninātais KNT saraksts Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ 4. panta 2. punktu. Apstrīdētajā lēmumā no jauna ietverta un paturēta KNT sarakstā iekļauta KNT *Acebuchales* ar platību 26 475,31 hektāri un šādām koordinātām: garums 5° 57' 4" W un platums 36° 24' 2".

Saskaņā ar apstrīdēto lēmumu prasītājas īpašumā esošās lauku saimniecības (turpmāk tekstā — “lauku saimniecība”) 1 759 hektāru platība tika iekļauta KNT *Acebuchales*. Kopš *Acebuchales* noteikšanas par KNT šai zemes platībai tika automātiski piemērots Direktīvas 92/43 6. panta 2., 3. un 4. punktā paredzētais

tiesiskais aizsardzības režīms. Šis tiesiskais režīms ierobežo prasītājas tiesības lietot KNT *Acebuchales* iekļauto lauku saimniecības daļu.

Pamatojot savus prasījumus, prasītāja apgalvo, ka:

— nosakot KNT *Acebuchales* perimetru, kas skar prasītājas lauku saimniecību, Komisija ir pārsniegusi savas pilnvaras, nepareizi piemērojot Direktīvas 92/43 I, II un III pielikumā paredzētos kritērijus;

Kā liecina vides jautājumu konsultāciju sabiedrības *Istmo ' 94* izstrādātais vides ziņojums, 877 hektāru platība lauku saimniecības 1 759 hektāru teritorijā, ko skar KNT *Acebuchales*, neatbilst Direktīvā 92/43 izvirzītajiem ekoloģiskajiem nosacījumiem, lai šo teritoriju varētu ietvert KNT. No Komisijas īstenotas nepareizas Direktīvas 92/43 III pielikumā uzskaitīto kritēriju piemērošanas izriet, ka liela tādu prasītājas īpašumā esošo zemes gabalu daļa, kuriem nav ekoloģiskās vērtības, ir atzīta par KNT, turklāt tādējādi pārkāpjot Kopienas tiesībās iedibinātos samērīguma un tiesiskuma principus;

— tiek nepamatoti un nesamērīgi ierobežotas lietojuma tiesības, kas ir neatņemamas no prasītājas īpašumtiesībām uz šīm savas lauku saimniecības teritorijām, kuras skar KNT *Acebuchales* un kurām nav ekoloģiskās vērtības;

— prasītājai nav bijusi iespēja piedalīties procedūrā, kurā teritorija *Acebuchales* atzīta par KNT, un tā pat nav tikusi informēta par šādas procedūras esamību, pirms tika publicēts apstrīdētais lēmums; tādējādi tika pārkāpts tiesību tikt uzklautam un tiesiskās drošības princips.

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 12. decembra Lēmums, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju otro atjaunināto sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (izziņots ar dokumenta numuru C(2008) 8049) (OV L 43, 393. lpp.).

⁽²⁾ OV L 59, 63. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 6. maijā — Government of Gibraltar/Komisija

(lieta T-176/09)

(2009/C 153/92)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Government of Gibraltar* [Gibraltāra valdība] (pārstāvji — *D. Vaughan*, QC, un *M. Llamas*, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Lēmumu 2009/95/EK, ciktāl tajā ES6120032 ir attiecināts uz Lielbritānijas Gibraltāra teritoriālajiem ūdeņiem (gan iekš UKGIB0002, gan ārpus tās) un uz atklāto jūru;